

כנפיים
על
צ'יון

локט ע"י וויטסונ גודמן

חיננס — לא למכירה

כנפיים על ציון

וַיֹּשֶׁא מִשְׁלָוּ וַיֹּאמֶר מִן־אֶרְם יַגְנִינִי בָּלָק מֶלֶךְ־מוֹאָב מִתְּרֵרִי־קָדָם
לְכָה אֲרָה־לִי יַעֲקֹב וְלִכָּה עוֹמָה יִשְׂרָאֵל: מָה אָקֵב לֹא קַפְתָּא
וּמָה אָזַעַם לֹא זָעַם יְהֻהָה: כִּי־מִרְאָשׁ צְרִים אָרָאָנוּ וּמִגְּבָעֹת אָשְׁוּרָנָה
הַזָּעַם לְבָדְדִיל יַשְׁפִּן וּבָגָועִים לֹא יִתְחַשֵּׁב:

לֹא אִישׁ אֵל וַיַּכְבֹּב וּבָנֵד אָדָם וַיִּתְגַּחַם הַהוּא אָמֵר וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדָבָר
וְלֹא יִקְיַמֶּה: הַנְּהָה בָּרֶךְ לְקַחְתִּי וּבָרֶךְ וְלֹא אֲשִׁיבֶּה:
במדבר כ"ג; 7-9, 20-21

מדינת ישראל, שנולדה מחדש אחרי מאות שנים רבות, תופסת
מקום בעל חשיבות מכרעת לגבי עתיד העולם, מקום שאינו
עומד בשום יחס לomidיה הגיאוגרפיה או גודל אוכלוסيتها.
ספרון קטן זה מסביר מדוע וכי怎 עתיד ייעוד זה להתבצע הלהכה
למעשה, וזאת – על פי ספר הספרים, המקרא.
החוורת מחולקת לשבעה פרקים, כדלהלן:

1. הארץ הנבחרת
2. העם הנבחר
3. עיר המלוכה הנבחרת
4. השושלת הנבחרת
5. המלך הנבחר – משיח צדקו המושלים
6. דרزا-הישועה הנבחרת
7. העם הנבחר לישועה

ובכל הבחירה – האלהים הוא הבוחר.

א. הארץ הנבחרת

ישראל היא ארצו של האלים

והארץ לא תפרק לנצח כי-לי הארץ כינזרים ותושבים אפם
ויקרא כ"ה; 23
עמדו:

ה' נתן את הארץ לאברהם ולזרעו

ויאמר יהוה אל-אברהם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך
אל-הארץ אשר ארוך:

וירא יהוה אל-אברהם ויאמר לך אמן את-הארץ הזאת:

בראשית י"ב; 1, 7א'

הארץ נועדה לישראל ולא לערבים

ויאמר אברם אל-האלים לו ישמעאל יהיה לך: ויאמר
אלים אבל שרה אשתח לך בון וקרעת את-שםו יצחק
ונקמתך את-בריתך אותו לברית עולם לזרעו אחריו:

בראשית י"ז; 18, 19

ויאמר אלים אל-אברהם אל-ירע בעיניך על-הנער ועל-
אמתך כל אשר תאמר אליו שרה שמע בקלה כי יצחק יקרא
בראשית כ"א; 12
לה זרע:
ויקרא יצחק אל-יעקב ויברך אותו

ואל שדי יברך אתה ונפרך וירבק והיית לקהל עמים: וימת-לה

אֶת־בְּרִכַת אֶבְרָהָם לְך וּלְוָעֵך אַתָך לְרַשְׁתָך אַת־אֶרְץ מִגְּרִיך
אֲשֶׁר־צָמַן אֱלֹהִים לְאֶבְרָהָם: בראשית כ"ח; 4, 3,

וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שְׂמֵך וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד
שְׂמֵך כִּי אָמִן־יִשְׂרָאֵל כִּי־שְׁרִית עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אָנָשִׁים וַתִּכְלֶל:
בראשית ל"ב; 27, 29

שְׂטָחָה שֶׁל הָאָרֶץ המוּבְטַחַת וְגֻבוּלּוֹתָיה
בַיּוֹם הַהוּא כְּרִתַת יְהוָה אֶת־אֶבְרָם בְּרִית לִזְרָעָך נָתָתִי אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנָּהָר מִצְרָיִם עַד־תְּנַהָר הַגָּדֶל נָהָר־פְּרָת:
בראשית ט"ו 18

הָאָרֶץ הִיא אֲחוֹזַת־עוֹלָם
וָנָתָתִי לְך וּלְזְרָעָך אַחֲרִיך אֶת אֶרְץ מִגְּרִיך אֵת כָּל־אֶרְץ כְּנַעַן
לְאַחֲנָת עַוְלָם וְהִיִּתְיַהְיֵה לָהֶם לְאֱלֹהִים: בראשית י"ג; 8
וַיֹּאמֶר אֵלֵי הָנָי מִפְרָח וְהַרְבֵיתָ וָנָתָתִיך לְקַהֵל עַמִּים וָנָתָתִי אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת לִזְרָעָך אַחֲרִיך אַחֲנָת עַוְלָם: בראשית מ"ח; 4

ב. העם הנבחר

אֶבְרָהָם עוֹמֵד בַּרְאֵשׁ הָעָם הַנְבָחֵר
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֶבְרָם לְך־לֹך מִאֶרְצֶך וּמִמּוֹלֵדֶתֶך וּמִבֵּית אָבִיך
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָרָך: וְאַעֲשֶׂך לְגוֹי גָּדוֹל וְאֶבְרָכֶך וְאַגְדָּלֶך שְׂמֵך

וְהִיא בָּרָכה: וְאַבְרָכָה מְבָרָכִיךְ וּמְקֻלָּלֶךְ אָאָר וְגַבְרָכָו בְּכָ פֵּל
בראשית י'יב; 1-3
(ר' גם בר' י'ז; 1-8; כ'יב; 16-18).

על האומה להיות עם מיוחד לאלהים
כי עם קדוש אטה ליהוה אללהיך בך בחר יהוה אללהיך להיות לו
לעם סגלה מכל העמים אשר על-פני הארץ: דברים ז'; 6

הבחירה נראית בעיני ה'
כי לא-יטש יהוה את-עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה
שמואל א'; י'יב; 22
לעשות אתם לו לעם:

ה' אהב את אברהם, יצחק ויעקב
ותחת כי אהב את-אבתיך ויבחר בוראו אחורי ויוציאך בפנוי
בכלחו הגדל ממזרים: להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך
להביאך לחתולך את-ארצם נחלה ביום זהה: וידעת היום
והשבת אל-לבבך כי יהוה הוא האלhim בשמיים ממועל ועל-
הארץ מפתח אין עוד: דברים ד'; 37-39

משך קיומו של העם הנבחר
פה אמר יהוה נתן שמש לאור יום חקמת ירחה וכוכבים לאור לילה
רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: אם-ימשו החקים האלה
מלפני נאם-יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות עוי לפני כל-
הימים:

פה אמר יהוה אָמֵן-יְמִדּו שְׁמִים מַלְמָעָלָה וַיַּחֲקֹרְוּ מָסְדִּי-אֶרֶץ
לְמַטָּה גַּם-אָנִי אֶמְאָס בְּכָל-זֶרֶע יִשְׂרָאֵל עַל-כָּל-אָשֶׁר עָשָׂו
ירמיה ל"א; 35-37 נָאָמֵן-יְהֹהָה:

על העם הנבחר לשם עבוקו בקול ה' או לצאת בגלות
ואם-בזאת לא תשמעו לי והלכתי עמי בקרבי: והלך עמיכם
בחמתך קרי וسفرתי אתכם אָפָּנִי
ואתכם אורה בגוים ותរיקתיכם חרב ויהיתה הארץכם שְׁמָמָה
ועריכם ייהיו חרבבה: ויקרא כ"ו; 27, 28 א' 33

ליידתו מחדש של העם הנבחר נחזתה מראש
ואתה אל-תירא עבדי יעקב נָאָמֵן-יְהֹהָה וְאָל-תחת יִשְׂרָאֵל כי הנני
מושיעך מרוחק ואת-זרעך מארץ שבטים ושב יעקב ושקט ושאנן
ואין מחריד: כי אתה אני נָאָמֵן-יְהֹהָה להושעך כי אעשה כלה
בכל-הגוים אשר הפטותיך שם אף אתה לא-אעשה כלה
וسفرתיך למשפט ונתקה לא אנקה: ירמיה לו; 10, 11

הייתה עלי יד-יהוה וווציאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה
והיא מלאה עצמות: והעבירני עליהם סביב סביב ונהנה רבות
מאד על-פני הבקעה ונהנה יבשות מאד: ויאמר אליו בָּנֵן-אָדָם
התחינה העצמות האלה ואמר אָדָנִי יהוה אתה ידעת: ויאמר אליו
הגבא על-העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו
דבר-יהוה: פה אמר אָדָנִי יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא

בכם רוח וחיותם: ונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם בשר
 וקרמחי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחיותם וידעתם כי אני
 יהוה: ונבאתמי פאשר צויתי ויהי קול בהגבאי והפה-רעה ותקרבו
 עצמות עצם אל-עצמם: וראיתי והנֶה עליהם גדים ובשר עלה
 ויקرم עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם: ויאמר אליו הנבא
 אל- הרוח הנבאה בן-אדם ואמרת אל- הרוח מה אמר אני יהוה
 מאربع רוחות בא רוח ופחית בהרגום האלה ויחיו: ונבאתמי
 פאשר צוינו ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על-רגליהם חיל גדול
 ממד ממד: ויאמר אליו בן-אדם העצמות האלה כל- בית ישראל
 הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה מקומנו נגורנו לנו: לכן
 הנבא ואמרת אליהם מה אמר אני יהוה הנה אני פתח את-
 קברותיכם והעליתי אתכם מכבורתיכם עמי וhabati אתכם אל-
 אדמת ישראל: וידעתם כי אני יהוה בפתחי את-קברותיכם
 ובהעלותי אתכם מכבורתיכם עמי: ונתתי רוחך בכם וחיותם
 והנחתתי אתכם על-אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי
 יחזקאל ל"ז; – 14
 נאם יהוה:

העם הנבחר באחרית הימים

לכה איעצה אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: וישא
 משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הנבר שם העין: נאם שמע
 אמריך אל וידע דעת עליון מתחה שדי יהזה נפל וגלי עזים:
 ארחש ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט

מִשְׁרָאֵל וּמִחַזְקָה פְּאַתִּי מִזָּבֵחַ וְקָרְקָרָ פֶּלֶד-בְּנִי-שָׁתָּ: וְהִיה אַדְםָ
יְרַשָּׁה וְהִיה יְרַשָּׁה שְׁעִיר אַיְבָיו וִישָׁרָאֵל עַשָּׁה חִילָּ: וַיַּרְדֵּ מִעַקְבָּ
וְהַאֲבִיד שְׁרִיד מַעַירָ: וַיַּרְא אֶת-עַמְלָק וַיֹּשָׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר רִאשִׁית
גַּוְים עַמְלָק וְאַחֲרִיתוּ עַדְיִ אֲבִידָ: וַיַּרְא אֶת-הַקְּינִי וַיֹּשָׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר
אַיִתָּן מַשְׁבֵּךְ וְשִׁים בְּפֶלֶעָ קָנָהָ: כִּי אַמְדִינָה לְבָעֵר קָנוֹן עַד-מָה
אֲשֻׂור תִּשְׁבַּךְ: וַיֹּשָׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֹוי מֵי יְחִיָּה מַשְׁמוֹ אֵלָ: וְצִים מִידָּ
כְּתִים וְעַזְבָּן אֲשֻׂר וְעַזְבָּן עַבְרָן וְגַם-הַוָּא עַדְיִ אֲבִידָ:

במדבר כ"ד; 24-14

ג. עיר המולוכה הנבחרת

ירושלים היא ציון בירת הארץ ה'

וַיַּלְפֵד דָוד אֶת מִצְדָת צִיּוֹן הִיא עִיר דָוד: שמואל ב'; 5-7

וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ עַל-הַטּוֹסִים וַיַּקְבֵּר בִּירוּשָׁלָם עַמְּ-אַבְתָיו בָּעִיר דָוד:

מלךים ב'; י"ד; 20

או יִקְהַל שְׁלָמָה אֶת-זָקְנֵי יִשְׁرָאֵל וְאֶת-כָּל-רִאשֵׁי הַמְּטוֹת נְשִׁיאֵי

הָאָבוֹת לְבָנֵי יִשְׁרָאֵל אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה יְרִישָׁלָם לְהַעֲלוֹת אֶת-

אָרוֹן בְּרִית-יְהֹה מַעַיר דָוד הִיא צִיּוֹן: מלכים א'; ח'; 1

לְבִנִי-קָרְבָּה מִזְמָרֶת שִׁיר יִסּוּדָתוֹ בַּהֲרִירִי-קָדְשָׁ:

אהב יהוה שעריך ציון

מֶלֶל מִשְׁכָנֹת יַעֲקֹב:
נוּכְבָדֹת מִדָּבָר בָּה
עִיר הָאֱלֹהִים סָלה:

כִּי־בָחר יְהוָה בֵּצְיוֹן אֲזַה לְמוֹשֵׁב לו:

כְּטַל־חֶרְמוֹן שִׁירֵד עַל־הַרְרי צְיוֹן
כִּי שֶׁם צָוה יְהוָה אֶת־הַבְּרָכָה
חַיִם עַד־הַעוֹלָם:

מִצְיוֹן מַכְלֵל־יְפִי אֱלֹהִים הַופִיעַ:

גָדוֹל יְהוָה וּמַהְלָל מָאֵד
בָּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ:
יִפְהָנֵךְ מִשּׁוֹשָׁבָל־הָאָרֶץ
הַר־צְיוֹן יְרַכְתִּי צָפֹן
קָרִית מֶלֶךְ רַב:

עֲתִידָה צְיוֹן לְהַלֵּל אֶת הָ

שְׁבָתֵּי יְרוֹשָׁלָם אֶת־יְהוָה
הַלְּלֵי אֱלֹהֵיךְ צְיוֹן:

שָׁאַלְוָו שְׁלוֹם יְרוֹשָׁלָם

שָׁאַלְוָו שְׁלוֹם יְרוֹשָׁלָם
יְשַׁלְיוֹ אֲהָבָיךְ:

תהלים פ"ז; 1-3

תהלים קל"ב; 13

תהלים קל"ג; 3

תהלים נ' ז; 2

תהלים מ"ח; 2, 3

תהלים קמ"ז; 12

תהלים קכ"ב; 6

ד. השושלת הנבחרת

cas d'od ומלכותו נצחים הם

לה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מונ-הנעה מאחר הczן להיות
ג'יד על-עמי על-ישראל: ואיה עמך בכל אשר הלוּת ואכרצה
את-כל-איובך מפניך ועתמי לך שם גדול בשם הנגידים אשר
באرض: ושםתי מקום לעמי לישראל וגטעתיו ישכן תחתיו ולא
ירגע עוד ולא-ייספו בני-עולה לענותו באשר בראשונה: ולמן-
היום אשר צויתי שפטים על-עמי ישראל והניחתי לך מכל-
איובך והגיד לך יהוה כי-בית יעשה לך יהוה: כי יملאו ימיך
ושכבת את-אבותיך ותקיימי את-ורעך אחיך אשר יצא ממעיך
ותכנמתי את-מלךתו: הויא יבנה-בית לשמי וכונתי את-כסא
מלךתו עד-עולם: אני אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן אשר
בהעותו והכחתו בשבט אנשי ובגדי בני אדם: וחסדי לא-יסור
ממעך באשר הסרתי מעם שאיל אשר הסילתי מלפניך: ונאמן
בitech וממלךך עד-עולם לפניך בסאה יהיה נכון עד-עולם:

שמעאל ב', ז; 8-16

ה. המלך הנבחר - משיח צדקו המושלים

ה' עצמו ישבון בציון

יהוה מצין ישאג וmiroshelם יתן קולו ורעו שמים הארץ וייה

מְחַסָּה לְעַמּוֹ וּמְעוֹז לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּדַּעַתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיכֶם
שְׁכַנְתִּי בְּצִיּוֹן הַר־קָדְשִׁי וְהַיְתָה יְרוּשָׁלָם קָדֵשׁ זָנוּרִים לֹא־יַעֲבֹרְךָ
עוֹד:

וְהִיא בַּיּוֹם הַהוּא יַטְפִּח הַהְלָלִים עֲסִיס וְהַגְּבֻעוֹת תַּלְכָנָה חָלָב וְכַלָּ-
אָפִיקִי יְהוּדָה יַלְכִּדו מִים וּמַעַן מִבֵּית יְהוָה יֵצֵא וְהַשְׁקָה אַת־גִּנְחָל
הַשְׁטִים: מִצְרָיִם לְשִׁמְמָה תִּהְיוּתָה וְאָדוֹם לְמִדְבָּר שִׁמְמָה תִּהְיוּתָה מִתְּחִמָּס
בְּנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־שִׁפְכוֹ דְּמַנְקִיא בָּאָרֶץ: וַיְהִי יְהוּדָה לְעוֹלָם תִּשְׁבַּ
וַיְרוּשָׁלָם לְדוֹר וְדוֹר: וְנִקְרִיתִי דָּמָם לְאַגְּנִיתִי וַיְהִי שְׁכַנְתִּי בְּצִיּוֹן:

יְוָלְדֵי 16-21

המשיח יבוא למשול בירושלים בידי חזקה

על הַר־גָּבוֹה֙ עַל־יְהוָה מִבְּשָׁרַת צִיּוֹן הַרְימִי בְּפֶתַח קֹוְלָךְ מִבְּשָׁרַת
יְרוּשָׁלָם הַרְימִי אֶל־תִּקְרָאִי אָמְרִי לְעַרְיוֹן יְהוּדָה הַגָּהָה אֱלֹהֶיכֶם: הַגָּהָה
אָדָנִי יְהֹוָה בְּחַזְקָה יָבֹא וְלֹא־עוֹמֵד מִשְׁלָה לוֹ הַגָּהָה שְׁכְרוֹ אָתוֹ וּפְעַלְתָּו
לְפָנָיו: כְּרֻעָה עַדְרוֹ יְרֻעָה בְּוֹרָעָו יַקְבִּץ טְלָאִים וּבְחִיקָוּ יִשְׁאָעָלֹות
יְשֻׁעָיה מ' 9-11
ינְהָלָה:

המשיח עתיד להיות אלוהי ומזרע דוד

גַּשְׁבַּע־יְהֹוָה לְדָוד אָמָת לְאִישָׁוב מִמְּנָה מִפְּרִי בְּטַנְתָּךְ אֲשִׁית
לְכַסְּפָא־לָךְ:

המשיח ימלוך לנצח על כסא דוד

כִּי־צִילָד יָלְדֵה־לָנוּ בֵן נְטוּנָה־לָנוּ וְתָהִי הַמִּשְׁרָה עַל־שְׁכָמוֹ וַיִּקְרָא שָׁמוֹ
פֶּלֶא יוֹעֵץ אֶל גָּבָור אֶבְיַעַד שְׁרָשָׁלוּם: לִמְרַבָּה הַמִּשְׁרָה וְלִשְׁלוּם

אין-קץ על-כפֶא דוד ועל-מלךתו להכין אתה ולסעדת
במשפט ובצדקה מעטה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה
זאת: ישעה ט' 5-6

המשיח ימלוך על כל הארץ

הנה ימים נאמ-יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלה מלך
והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: בימיו תושע יהודה וישראל
ישפן לבטה וזה-שםו אשר-יקראו יהוה צדקנו: ירמיה כג' 5, 6

המשיח, בן האדם, מקבל את השלטון הנצחי

זהה הייתה בחוזי ליליא וארו עם עני שםיה כבר איש אתה הוא
עד עתיק יומיא מטה וקדמוני תקרבויה: אלה יhab שלטן ויקר
ומלכו וכל עמייא אמייא ולשניא לה יפלחון שלטנה שלטן עלם
די-לא עיטה ומלכיות די-לא תתחבל: דניאל ז' 13, 14

מלכותו הנצחית של מלך המשיח תכה את כל המלכויות האחרות

וביוםיהון די מלכיא אפונ יקים אלה שםיה מלכו די לעלמין לא
תתחבל ומלכיותם לעם אחרן לא משתבק פדק ומסף כל-אלין
מלכיותה והיא תקיים לעלמייא: דניאל ב' 44

שלטונו המשיח בציון מביא שלום כלל עולמי

והיה באחרית הימים נكون יהוה הר בית-יהוה בראש הרים ונשא
מגבעות נהרו אליו כל-הגוים: והלכו עמים רבים ואמרו לו:

ונעלה אל-הָרִיּוֹת אֶל-בֵּית אֱלֹהִים יַעֲקֹב וַיְרֵנוּ מִדְרָכֵיו וְגַלְכָה
בְּאֶרְחֹתָיו כִּי מִצְיוֹן תִּצְא תֹּרֶה וּבְרִיּוֹת מִירוֹשָׁלָם: וּשְׁפֵט בֵּין
הַגּוּם וְהַזְּכִית לְעַמִּים רַבִּים וְכַתּוּ חִרְבּוֹתָם לְאַתִּים וְחַנִּיתוֹתֵיהֶם
לְמִזְמָרוֹת לְאִישָׁא גֹּוי אֶל-עוֹזִי חֶרֶב וְלֹא-יַלְמִדו עוֹד מִלְחָמָה:
ישעיה ב' 4-2

משה ניבא שהמשיח יהיה נביה

נִבְיא מִקְרָבֶךָ מֵאַחֲיךָ כְּמַנוּ יְקִים לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶלְיוֹ תִּשְׁמַעַן:
נִבְיא אָקִים לְהֶם מִקְרָב אֲחֵיכֶם כְּמוֹךְ וּנְתַתִּי דְּבָרִי בְּפָיו וּדְבָרִ
אֲלֵיכֶם את קָלָא-אֲשֶׁר אָצַעְתָּ: וְהִיא הָאִישׁ אֲשֶׁר לְאִישָׁמָע אֶל-
דְּבָרִי אֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשָׁמֵי אָנֹכִי אָדָרֵשׁ מִעְמָנוּ: דברים י"ח; 18, 15, 19

המשיח הננו כהן

הָנָה-אִישׁ צַמְח שְׁמוֹ וּמִתְחַתָּיו יַצְמַח וּבָנָה אֶת-הַיּוֹכֵל יְהוָה: וּ הוּא
יַבְנֵה אֶת-הַיּוֹכֵל יְהוָה וּ הוּא-יִשְׂרָאֵל הַוד יַיְשֵׁב וּמִשְׁלֵל עַל-כִּסְאוֹ וּ הוּא
כהן עַל-כִּסְאוֹ וּעֲצַת שְׁלוֹם תְּהִיא בֵּין שְׁנֵיהם: זכריה ו' 12ב', 13

המשיח הננו מלך ציון

גַּלְילִי מֵאֶד בַּת-צִיּוֹן הַרְיֵעַי בַּת-יְרוֹשָׁלָם הָנָה מַלְכָךְ יַבּוֹא לְךָ
צְדִיק וּנוֹשֵׁעַ הוּא עַנִּי וּרְכֵב עַל-חַמּוֹר וּעַל-עֵיר בָּזְנָאָתָנוֹת:
זכריה ט' 9

המשיח עתיד להיות דוד השני

וְעַבְדִי דָוד מֶלֶךְ עַלְيָהָם וּרְוֹעָה אֶחָד יְהִיא לְכָלָם וּבִמְשֻׁפְטִי יַלְכוּ

וחקומי יִשְׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אֹתָם: וַיֵּשׁבוּ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדֵי
לִיעַקְבָּר אֲשֶׁר יִשְׁבּוּ־בָהּ אֲבוֹתֵיכֶם וַיֵּשׁבוּ עַל־הָמָה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי
בְּנֵיהֶם עַד־עוֹלָם וְדוֹד עַבְדֵי נְשֵׂיא לְהָם לְעוֹלָם: וְכָרְתִּי לְהָם
בְּרִית שְׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יְהִי אֹתָם גִּנְתָּמִים וְהַרְבִּיתִי אֹתָם גִּנְתָּמִ
אַת־מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכְם לְעוֹלָם: וְהִי מִשְׁפְּנִי עַלְيָהֶם וְהִי תִּיְתַּחַת
לְאֱלֹהִים וְהָמָה יְהִי־זָלִי לְעַם: וַיַּדְעֻוּ הָגּוּם כִּי אַנְיִי יְהָה מִקְדָּשִׁ
אַת־יִשְׂרָאֵל בְּהִוּת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכְם לְעוֹלָם: יְחִזְקָאֵל ל'ז; 24-28

עתיד האלים לתת למישיח שם פרטי בילדתו,
שם זה יהיה ידוע ומוכר בעולם כלו

שmeno אַיִם אַלְיִ וְהַקְשִׁיבוּ לְאַמִּים מַרְחוֹק יְהָה מִבְּטָן קָרָאַי מִמְּעֵי
אָמֵי הַזָּכִיר שְׁמֵי: ישעה מ"ט; 1

התגלות למרים

בחודש הַשְׁשִׁי נִשְׁלַח הַמֶּלֶךְ גִּבְרִיאֵל מִאת הָאֲלֹהִים לְעִיר
בְּגָלִיל, אֲשֶׁר שָׁמָה נִצְרָת, אֶל בְּתוּלָה מִאֲרָסָת לְאִיש מִבֵּית דָוד
וּשְׁמוֹ יוֹסֵף, וּשְׁם הַבְּתוּלָה מִרְימָם. שְׁמָחִי, בְּרוּכָת הַחֶסֶד. יְהָה
עַמְּךָ, אָמַר הַמֶּלֶךְ בְּהַכְנָסוֹ לְחֶדְרָה. הִיא נְדַהַּמָּה לְשָׁמָע בְּדָבָר
וְחַשְׁבָּה בְּלֵבָה מָה טִיבָה שֶׁל הַבָּרֶכה הַזֹּאת. אֶל תִּפְחַדְיִ, מִרְימָם,
אָמַר לָהּ הַמֶּלֶךְ, כִּי מִצְאָת חָן לִפְנֵי אֱלֹהִים. הַגָּה פָּהָרִי וְתַלְדִּי
בָּן, וְתִקְרָאֵי שְׁמוֹ יְשֻׁעָה. הוּא גָדוֹל יְהִי וּבָנֵן־עָלָיוֹן יִקְרָא, וְיְהָה
אֱלֹהִים יִתְּן לוֹ אֶת כְּסָא דָוד אָבִיו; וַיִּמְלֹךְ עַל בֵּית יְעַקְבָּר
לְעוֹלָמִים וּלְמַלְכוֹתָו אֵין קָז. לּוֹקֵס א': 33-26

כִּי חִימָה הַלְּדָת יִשְׁוע הַמֶּשִׁיח: מִרְאִים אָמוּ קִיתָה מְאֻרֵשׁ לְיוֹסֵף
וּבְטָרֵם הַתְּאַחֲדוּ נִמְצָאת הָרָה לְרוֹת הַקָּדֵש. יוֹסֵף בָּעֵלה, שָׁהִיחָה
צְדִיק וְלֹא רָצָח לְהַצִּיג אָוֹתָה לְחִרְפָּה, הַחֲלִיט לְשָׁלָח אָוֹתָה
בְּסֶתר. בָּעוֹד שָׁהִיחָה מִפְּרָהָר בָּזָה נְرָאָה אֶלְיוֹן מֶלֶךְ יְהוָה בְּחִלּוּם
וְאָמָר: יוֹסֵף בָּנוֹדֵד, אֶל פְּחַשֵּׁש לְקַחַת אֶלְיָה אֶת מִרְאִים אֲשֶׁר,
כִּי אֲשֶׁר הָרָה בָּה מְרוּם הַקָּדֵש הוּא. הִיא יוֹלְדַת בָּן וְאַתָּה תָּקַרְא
שְׁמוֹ יִשְׁוע, כִּי הוּא יִוְשִׁיעַ אֶת עַמּוֹ מִחְטָאתֵיכֶם. כֹּל זה אָרְעָה
לִמְעֵן יִתְקַיִם מִה שָׁדֵבָר יְהוָה בְּפִי הַנּוּבִיא: הַנְּהָה קָעַלְמָה הָרָה
וַיּוֹלְדַת בָּן וְקָרְאת שְׁמוֹ עַמְנוֹאֵל, שְׁפָרְוֹשׁוּ אֱלֹהִים עַמּוֹ. לְאַחֲר
מִכֵּן הַקִּיז יוֹסֵף מִשְׁנְתוֹ וְעַשָּׂה בְּפִי שְׁצֹנְחוֹ מֶלֶךְ יְהוָה. הוּא
לְקַח אֶלְיוֹן אֶת אֲשֶׁתוֹ מִבְּלִי שִׁידַע אָוֹתָה עַד אֲשֶׁר יָלֹדה בָּן,
וְקָרְא אֶת שְׁמוֹ יִשְׁוע.

מת' א': 18-25

זכירה, כוהן יהודי, העיד על בית המשיח — קרנו ישועה לבית דוד

או נתמלא זכריה אביו רוח הקדש והתגנבה לאמר: ברוך יהוה
אלهيישראל, כי פקד את עמו ושלח לו פדות; והרים לנו קרנו
ישועה בבית דוד עבדו, כמו שדבר מעולם בפי נביינו
קדושים: להושיע אותנו מאוביבינו ומיד כל שונאיםו; לעשות
חסד עם אבותינו ולזכיר את ברית קדשו, את השבועה אשר
 נשבע לאברהם אבינו; להצילנו מיד אויבינו, לחת לנו לעבדו
כלי פחד, בקדשנה וצדקה לפניו, כל ימינו. ואתָה, נביא,

עליזון תקראה. כי מלך לפני יהוה לפניו דרכיו. להודיעו לעמו
ישועה בסליחת הטעותיהם. הודות לרחמי אלヒינו אשר בהם
יפקדנו הנגה מפומות. להאריך לישבי חישך וצלמות. לבונן
רגלינו אל דרך שלום. לוקס א': 67-79.

(ר) גם ישעה מ'; 3 ומלאכי ג'; 1)

שמעו, יהודי אדוק, העיד על בית המשיח

איש היה בירושלים באותו עת. שמעון שמו; והאיש צדיק
וחסיד ומחכה לנחמת ישראל. ורות קדש היה עליו. על ידי
روح קדש נגלה לו שלא ראה מות בטטרם יראה את משיח
יהוה. וכבר ברכת הרוח הוא נכנס אל המקדש. באשר הביאו
ההורם את הילד ישוע, לעתות בו בנהוג על-פי התורה, לקח
אותו בזרעתו וברך את אלhim ואמר: אָדָנִי. עתה פטר נא
את עבדך בשלום בדרכך. כי ראו עיני את ישועתך אשר
הכינوت לפני כל העמים: אור להאריך לגויים. ותפארת ישראל
עמך. לוקס ב'; 32-25.

יוחנן המטביל העיד על המשיח, שהאלחים

למחרת ראה יוחנן את ישוע בא לקראתו. אמר יוחנן: הנה שה
האלחים הנושא חטא העולם. זה שאמרתי עליו. אחורי בא
איש אשר הוא כבר לפני. כי קדם לי היה. ואני לא הכרתו,
אבל למען יגלה בישראל באתי אני להטביל במים. העיד יוחנן
ואמר: ראייתי את הרוח יורחת משמים כיונה ונכח עליו. אני
לא הכרתו, אלא שהשולח אותו להטביל במים הוא אמר אליו.

זה שתראה את קרוות יורדת ונכח עליו — הוא המטביל בروح
הقدس. ואני ראיimi והעדתי שהוא בן האלים.
יוחנן א': 29-34

אלhim האב העיד על ישוע המשיח

ישוע נטבל ועלה מיד מן הרים אותה עת נפתחו השמים והוא
ראה את רוח אלhim יורדת כיונה ובאה עליו. והנה קול מן
השמים אומר: זהبني אהובי אשר חפצתי בו.
מתי ג': 16, 17

מלאך ה' בישר את לידת המשיח לרועים יהודים
באותו חבל ארץ קיו רועים שנגנו לגור בשדה ולשמר על
ערם באשמורות הלילה. לפתח נצב עליהם מלאך יהוה וכבוד
יהוה נגה סביכם. הם נכהלו עד מأد, אולם המלאך אמר להם:
אל תפחדו, כי הנה מבשר לכם שמחה גדולה אשר תהיה לכל
העם. היום נולד לכם מושיע בעיר דוד, והוא המשיח הקדמון.
זהו לכם אותן: תמצאו תינוק מחהל שכוב באבוס. פתחום היה
ליד המלאך הבון צבא השמים והמה מהללים את האלים
ואומרים: כבוד לאלים פמראומיים, ושלום עלי אדרמות בקרוב
אנשי רצונו. לאחר שעלו המלאכים מעלייהם השמיימה, אמרו
הרועים איש אל רעהו: בואו נלך עד בית-לחם ונראה את
הדבר הזה אשר קרה, מה שייהנה הודייע לנו. הם הלכו מהר
ומצאו את מרים ו יוסף ואת התינוק השוכב באבוס. כאשר ראו
אותו השמיינו את הדבר שנאמר להם על-אודות הילד זה. כל

השומעים תמהו על דבריהם שאמרו להם קרוועים. אך מרים שמרה את הדברים האללה ושקלה אותו בלבבה. לאחר מכן חזרו קרוועים כשם מפללים ומשבחים את האללים על כל אשר שמעו וראו בהתאם למה שנאמר להם. לוקס ב': 8-20

האללים האב מעיד על סמכותם של דברי ישוע המשיח

עודו מדובר בענן בהיר סכך עליהם והנה קול אומר מתווך הענן: זה בני אהובי אשר חפצתי בו; אליו תשמעון. מתי י'ז: 5

ישוע המשיח הננו צאצא של דוד המלך ושל אברהם אבינו

ספר תולדת ישוע המשיח בנו-דוד בנז-אברהם: והנה כל-הדרות מנ-אברהם עד-דוד ארבעה עשר דורות ומן-דוד עד-גלוות בבל ארבעה עשר דורות ומעט ג寥ות בבל עד-המשיח ארבעה עשר דורות: מתי א': 1, 17

ישוע המשיח הננו צאצא של האללים האב

וקראות את-שמו ישוע: והוא גדול יהיה ובן-עליוון יקרא לוקס א': 31 ב', 32 א'

בעוד שהיה מתרהר בזה נראה אליו מלאך יהוה בחלום ואמר: יוסף בנו-דוד, אל תחשש לקחת אליך את מרים אשתק, כי אשר הוניה בה מרוחת הקודש הוא. מתי א': 20

השיב להם ישוע: אלו אללים קיה אביכם, היותם אוחכמים
אותי, שכן אני מאת האלים יצאת ויבאתי. הנה לא מעצמי
באתי; הוא שלחני. יוחנן ח': 42

היהודים היוטר קרובים אל ישוע הכירו בו כבמשיח
כשהיא ישוע אל סכבות קיסריה של פיליפוס שאל את
תלמידיו: מה אומרים האנשים על בנו-האדם, מי הוא? השיבו:
יש אמרים, יוחנן המטביל; אחרים אמרים, אליהו; ואחרים
— ירמיהו או אחד מהנביאים. שאל אותם: וואתם מה אמרים
— מי אני? ענה שמואון ביפה ואמר: אתה המשיח, בן-אללים
חיים! אמר לו ישוע: אשריך שמואון בר-יונה, כי לאبشرך
ונדר גלה לך, אלא אבי شبשים. מתי ט''ז: 13-17

פעלי המשיח מעידים עליו

אותם המעשים אשר אני עושה מעידים עלי שהאב שלחני.
יוחנן ה': 36 ב'

חיו הנקיים והטהורים מחתא של
ישוע מעידים על בואו מן האב
מי מכם על עוזן יוכיחני? ובאמרי אמרת מדוע איןכם מאמינים
לי? יוחנן ח': 46

כי אין לנו כהן גדול שאינו יכול לחוש עמנו את חלשותינו,
אליה אחד שהתנסה בכל כמוני מבלי חטא.
האגרת אל העברים ד': 15

דוגמאות אחדות מהנبوאות המרובות שהתקיימו בישוע המשיח

על המשיח היה להולד מעלמה

לכן יתן אָדָני הוּא לְכֶם אֹתַהֲגָה הַעֲלֵמָה הָרָה וַיְלַדְתָ בֵן וִקְרָאת
שְׁמוֹ עַמְנוֹ אֵל :
ישעיה ז: 14

כִּי הִתְחַדֵּה חַלְדָת יִשְׁוֹעַ הַמֶּשֶׁיחַ : מִרְאִים אָמְרִים הִתְחַדֵּה מִאָרֶսֶת לְיוֹסֵף
וּבְכָרָם הַתְּאַחֲדוּ נִמְצָאתָה הָרָה לְרוֹתָה קָדְשָׁה . מתי א': 18

על המשיח היה להיוולד בבית לחם

וְאַתָּה בֵית־לְחָם אָפָרָתָה צָעִיר לְהִזְמִין בְּאַלְפֵי יְהוּדָה מִמֶּךָ לֵי יַצָּא
לְהִזְמִין מַוְשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצָאָתוֹ מִקְדָּם מִימֵי עוֹלָם : מיכה ה': 1

וגם יוסף, שהיה מבית דוד וממשפחתו, עליה מן הגליל אל
יהודה, מהעיר נצרת לעיר דוד הנקראת בית-לחים, להחפוך עם
mirim ארוסתו והיא הָרָה. באשר קיו שם מלאו ימיה לדת
והיא יַלְדָה את בְּנֵה הַבָּכָור . לאחר שחתלה אותו השכיבה אותו
באכוס, כי לא היה להם מקום במלון. לוקס ב': 4-7

על המשיח היה להכנס לירושלים בנצחון

אַלְיָמָד בַּת־צִיּוֹן הַרְיָעִי בַּת־יְרוֹשָׁלָם הַגָּה מַלְכָך יְבוֹא לְךָ צָדִיק
וְנוֹשָׁע הוּא עַנִּי וַלְכָב עַל־חַמּוֹר וּעַל־עִיר בֶּן־אַתְּנוֹת : זכריה ט': 9

הם הביאו את האַחֲרָן ואת העִיר ולאחר ששְׁמוֹ עַלֵּהֶם את בגדיהם הוא ישב עליהם. רבים מן ההַמּוֹן פרשו את בגדיהם על הדָּרְךָ ואחרים ברכחו ענפים מן העצים ושטחו אותם על הדָּרְךָ. והמן העם שהלכו לפניו ואחריו קראו: הושע-נוּ לבונ-הָודָה! ברוך הבָּא בשם יהוה! הושע-נוּ במִרְומִים! בהפנסו לירושלים הקמה כל עיר וקהל שאלות מי הוא זה? זה ההַנְּכִיא ישוע מנצח אשר בגיליל. השיבו המוני העם.
מתי כ"א: 7-11

המשיח יידחה ע"י בני עמו

מי האמין לשמעתנו וירוץ יהוה על-מי נגלה: ויעל פיוינק לפניו וכשרש הארץ ציה לא-תאר לו ולא הדר ונראeo ולא-מראה ונחמדתו: נבזה וחדר אישים מכאות וידעו חלי וכמסטר פנים ממנה נבזה ולא חשבנהו:

אבן מאסו הבונים היה לראש פנה: תהילים קי"ח; 22

הוא בא אל שלו ואלה אשר לו לא קיבלו אותו. אבל לכל אשר קיבלו אותו, המאמינים בשמו, נתן תקף להיות בניים לאלים. והם לא מדם ולא מ Chapman הבשר נולדו, אף לא מחפץ גבר, כי אם מלאדים. יוחנן א': 11-13

אף כי עשה אותן הרבה רביים לניגוד עיניהם, לא האמינו בו. וזהLKים את דבר ישעיהו הנכיא: יהוה, מי האמין לשמעתנו וירוץ יהוה על מי נגלה. לבן לא יכולו להאמין, כי עוד אמר

ישעיהו: השע עיניהם והשמיין לבכם. פן יראו בעיניהם ולבכם
יבין ושבו ורפא להם. את הדברים האלה אמר ישעיהו בראשותו
את כבודו, ועליו דבר. אף-על-פייכן האמינו בו גם רם
מהמנהיגים. אך לא הודה בגלו לפרוושים כדי שלא יンドן מך
פקול, שכן אהבו כבוד בני אדם יותר מכבוד אלהים.
יוחנן י"ב: 43-37

מנהיג ישראל הלאומיים בחרו בקללה עם בית המשיח

ראה אני נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את-הברכה אשר
תשמעו אל-מצוות יהוה אלהיכם אשר אני מצוה אתכם היום:
ותקללה אם-לא תשמעו אל-מצוות יהוה אלהיכם וסרתם מן-
הדרך אשר אני מצוה אתכם היום לילכת אחורי אלהים אחרים
אשר לא-ידעתם: דברים י"א; 26-28

כפי לא מעצמי דברתי, אלא האב אשר שלחני הוא צוני מה
שאמר ומה שדבר. ואני יודע שמצוותו חי עולם. לכן את
אשר אני מדבר, כפי שאמר לי האב כה אני מדבר.
יוחנן י"ב: 49, 50

אמר להם: אתם מלמטה; אני מלמעלה. אתם מן העולם הזה;
אני אינני מן העולם הזה. לכן אמרתי לכם שפטותם בחתאייכם;
שכן אם איינכם מאמינים כי אני הוא, מות פמותם בחתאייכם.
יוחנן ח': 23, 24

כשהראה פילטוס כי איןנו מועיל דבר ומה גם שמהרגשת מהומה, לך מים ורמח את ידיו לפני הקמן אמרו: נקי אני מךמו של זה. זה ענייכם! דמו לנו ועל בנינו, ענו ואמרו כל העם. מתי כ"ז: 24, 25

קינתו של מישח

ירושלים, ירושלים, ההורגת את הנכאים וסוקלת את השלוחים אליה, כמה פעמים חפצתי לך זאת בניד בתרנגולת המקבצת את אפרוחיה מתחת כנפייך ולא רציתם. הנה ביחסם יונטש לכם. ואני אומר לכם: מעתה לא תראוני עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה!

מתי כ"ג: 37-39

נצחונו של מישח בירושלים על אדמות

הנה הוא בא עם העננים. כל עין תראה אותו, גם אלה שדקרווהו, ויסփדו עליו כל משפחות הארץ. כן: אמן. אני האלף והפטו, נאם יהוה אליהם, הנהו והיה ויבוא, אלהי חזון יוחנן א': 7, 8

ירושלים החדשה —נצחונו הנצחי של מישח

ראיתי שמים חדשים וארץ חדשה, כי השמים הראשונים והארץ הראשונה עברו והם אינם עוד. רأיתי את עיר המקדש, ירושלים החדשה, יורדת מן השמים מאת האלים, מוקנה בכלה מקשחת לבعلה. ושמעתה קול גדול מן הפסא —

אומר: הנה מישָׁבֵן הָאֱלֹהִים עִם בְּנֵי אָדָם וַיִּשְׁבַּן עֲמָהֶם; הַמָּה יִהְיוּ לוּ לְעֵם וְהוּא הָאֱלֹהִים יְהִי עֲמָהֶם. יוחנן חזון כ"א; 1-3

תנאי שלטונו של מישיח על ישראל

וניאמר אליו בְּנֵי אָדָם אֶת-מָקוֹם כָּסָאִי וְאֶת-מָקוֹם כְּפֹתָרְגָּלִי אֲשֶׁר אֲשֻׁכְּנָהָם בְּתוֹךְ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְלֹא יִטְמָאוּ עוֹד בֵּית-יִשְׂרָאֵל שֶׁם קָדְשֵׁי הַמָּה וּמִלְכֵיָהֶם בְּזִנּוֹתָם וּבְפָגָרִי מִלְכֵיָהֶם בְּמוֹתָם: בְּתַחַת סָפֶם אֶת-סָפֶי וּמִזְוֹצָתָם אָצֵל מִזְוֹצָתִי וּמִקְרֵיר בֵּינִי וּבֵינֵיָהֶם וּטְמָאָתוֹ אֶת-שֶׁם קָדְשֵׁי בְּתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשָׂו וְאֲכַל אֶתְכֶם בְּאָפִי: עַתָּה יִרְחַקְוּ אֶת-זִנּוֹתָם וּפָגָרִי מִלְכֵיָהֶם מִמֶּנִּי וּשְׁכַנְתִּי בְּתוֹכְכֶם לְעוֹלָם: יחזקאל מג' 7-9

chorbon ha-mekdash nachza marash

בצאתו מבית המקדש לדרך נגשו תלמידיו להראות לו את בניין המקדש. הגיב ישוע ואמר להם: רוזאים אתם אלה כל אלה? אמר אני אני לכם. לא תשאר פה אבן על אבן אשר מתי כ"ז: 1, 2 לא חפל ארצה.

משיח-שקר עתיד לבוא בשם הוּא

אני בְּאָתִי בְּשֵׁם אָבִי וְלֹא קָפְלָתָם אָוֹתִי; אִם יִכּוֹא אַחֲרֵי בְּשֵׁם עָצָמוֹ — אותו פְּקַדְלוֹ. יוחנן ה': 43

איש החטאיה ישב במקדש ה' בירושלים.

עולם ה' ישמיד אותו

אל יטעה אתכם איש באיזה אפן שהוא, שוכן לא יגיע אם לא

תהייה בראשונה הָעֹזִיבָה וַיַּתְגַּלֵּה אִישׁ הַרְשָׁעַ, בֶּן הַאֲבָדּוֹן, הַמְּתֻקּוּם וּמְרוּם עָצָמוֹ עַל כָּל הַנִּקְרָא אֱלֹהָ אוֹ קָדֵשׁ, עד כי ישב בהיכל האלים בהצחיירו על עצמו שהוא אליהם. וואז יתגלה הרשע אשר הקדמון ימית אותו ברוח פיו ויכללו בהופעת בואה — את הרשע אשר ביאתו היה בהתאם לפعلת השטן, מלאה بكل גבורה, באותות ובמופתים שקר ובכל תרמיה רשותם לבני האבדון, וזאת מפני שלא קיבלו את אהבת האמת אשר יכלו להושע בה.

האגרת השנייה לחסלוניקים ב': 3, 4, 8-10

האלים הקים את ישוע המשיח מן המתים ורומס אותו

אנשי ישראל, שמעו את הדברים האלה: ישוע הנוצרי, איש שנחטא אשר לכם מטעם אליהם בגבורות ובונסים ובאותות אשר האלים עשה עליידו בתוככם, כפי שאתם עצמכם יודעים; הוא שהסגר על-פי עצת אליהם הנחרצה וידיעת־ראש — אותו לקחtes ובידי רשעים צלבתם והרגתם. ואליהם הקימו לתחיה בהתריו את חכלי המות. שכן המות לא היה יכול לעזר אותו. הן דוד אומר עליו: שוייתי יהוה לנגיד פheid, כי מימי ני בל אמות. لكن שמח לבי ותגל לשוני,* אף בשדי ישבע לבטה. כי לא תזוב נפשי לשאול, לא תמן חסידך לראות שחחת. תודיעני ארכחות חיים, שבע שמחות את פניך. אנשים אחים, אפשר לומר לכם בבטחון על דוד אבינו, שהוא מות וגמ נקבר וקבעו נמצא עמנו עד היום הנה. מבין שהיה נביה וידע כי

אלְהִים נָשַׁבֵּעַ לוֹ שֶׁבָּוּחַ לְהֹשִׁיבַּ מִפְּרִי חַלְצֵיו עַל כִּסְאוֹ,
 בְּחִזּוֹתוֹ מֶרֶאשׁ דָּבָר עַל תְּחִית הַמֶּשִׁיחַ — שֶׁלֹּא גַּעֲזָה לְשַׁאֲול
 נֶפֶשׁ וּבְכָרְרוֹ לֹא רָא שְׁחַת. אַת יִשְׁעוּ זֶה הַקִּים אֱלֹהִים לְתְחִית
 וּעַל כֵּךְ אָנָּחָנוּ כָּלָנוּ עֲדִים. וְלֹאָחָר שָׁנְשָׁא בִּימֵין קָאָלָהִים וּקְבָּלָם
 מַאת קָאָב אֶת רُוחַ הַקָּדֵשׁ הַמְּבֻטָּחַת. שְׁפָךְ אֹתָהּ כַּפִּי שָׁאָתָם
 רֹאִים וְגַם שׁוֹמְعִים. הָרִי דָוד לֹא עַלְלה הַשְׁמִימָה. אֶלָּא שַׁהוּא
 אוֹמֵר: נָאָם יְהֹוָה לְאָדָני. שָׁב לִימֵנִי עַד אֲשִׁית אָוִיכִיךְ הַדָּם
 לְרַגְלֵיךְ. לְכָן יַדְעַ נָא כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָרוֹר. שָׁאָלָהִים שָׁם
 לְאָדוֹן וּלְמֶשִׁיחַ אֶת יִשְׁעוּ זֶה אֲשֶׁר אַתָּם צְלַבְתֶּם. כְּשֶׁמְעַם
 הַתְּעַצְּבוּ מִאֵד בְּלָכֶם וְאָמְרוּ לְכִיפָּא וּלְשָׁאָר הַשְׁלִיחִים: אָנָשִׁים
 אֲחִים, מָה עָלֵינוּ לְעַשׂוֹת? אָמַר לָהֶם כִּיפָּא: שׁוּבוּ בְּתַשׁוּבָה
 וְהַטְבִּלוּ אִישׁ אִישׁ מִכֶּם בָּשָׁם יִשְׁעוּ הַמֶּשִׁיחַ לְסַלִּיחַ חַטָּאתֶיכֶם,
 וְתַקְבִּלוּ אֶת מַתְנַתָּת רُוחַ הַקָּדֵשׁ; כִּי לְכֶם הַהְבִּטָּחָה וְלְכָנִיכֶם וְלְכָל
 קָרְחוֹקִים, לְכָל אֲשֶׁר יַקְרָא לָהֶם יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ
 מעשי הַשְׁלִיחִים ב': 39-22

ו. דרך הישועה הנבחרת

הַכְּפָרָה עַל הַנֶּפֶשׁ מִבּוֹצְעָת אֵךְ וּרְקָבָק בְּאַמְצָעֹת הַדָּם
 נוֹשָׁא הַחַיִים

כִּי־נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בְּדָם הוּא וְאַנְיִ נְתַתְּיו לְכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכִפְרָ עַל־
 נֶפֶשׁ תִּכְּמִיכֶם כִּי־הַדָּם הוּא בְּנֶפֶשׁ יַכְפֵּר: וַיַּקְרָא יְהֹוָה י'ז; 11

המשיח מסר את דמו נושא החיים לכפורה על כל החטאיהם

כפי זה דמי, גם הברית [החדשנה] הנשפך בעד רבים לסליחת חטאיהם. מתי כ"ז : 28

שהרי יודעים אפס כי לא בדבר נשחת, לא בכיסף ולא בזקב, נפדיים מדרךכם הטעלה שנחלתם מאבותיכם, כי אם בכך יזכיר של מהים שאין בו מום, בכךו של המשיח האגרת הראשונה לפטרוס א' : 18, 19

אבל אם נתהלך באור, כמו שהוא באור, כי אז התהברנו זה עם זה ודם ישוע המשיח בנו מטהר אותנו מכל חטא. האגרת הראשונה ליווחנן א' : 7

שכן אם דם פרים ושביריים ואפר הפה, בהזדקם על הטמאים, יקדשו עד כדי לטהר את הגוף, על אחת כמה וכמה דמו של המשיח אשר הקريب עצמו לאלהים ברוח עולמים ובכל מום — יטהר את מצפוננו ממעשי מוות כדי שנעבד את אלהים חיים. האגרת אל העברים ט' : 13, 14

ומאת ישוע המשיח העד הנאמן, בכור המתים ועליו למלכי הארץ. חזון יוחנן א' : 5

לאוהב אותנו אשר בכך שחרר אותנו מחתאיינו. חזון יוחנן ז' : 41ב.

המשיח הנו שה אליהם המכפר על חטאיהם העולם כלו
למחרת ראה יוחנן את ישוע בא לkerato. אמר יוחנן: הנה שה
אליהם הנושא חטאת העולם. 29 יוחנן א':

ולא זאת בלבד, אנחנו גם מתחללים **באלהים הודות לאדוננו**
ישוע המשיח שבאמצאותו קבלנו עתה את הרצוי.
רומיים ה': 11

בזאת היא האחבה, לא שאנחנו אהבנו את אליהם, אלא שהו
אהב אותנו ושלח את בנו להיות כפירה על הטעינה.
האגרת הראשונה ליהוחנן ד': 10

קרות והכלה אומרים: בוא!, וזה שומע יאמר נא בוא! ; הצמא
יבוא נא, והחפץ יקח נא מים חיים חנום.
חוון יהוחנן כ"ב: 17

הן הופיעו חסיד **האלים לשיעור כל בני אדם.**
האגרת אל טיטוס ב': 11

אמר להם: לכו אל כל העולם והכריזו את הבשורה לכל
הבריאה. הפאמין ונטבל יונשע, וממי שלא יאמין יאשם.
מרקוס ט"ז: 15, 16

ישוע המשיח מת על מנת להושיע אחרים החיים במשיח
הנה ועוד שקיינו חסרי אונים, בהגיע השעה מת המשיח بعد
האגרת אל הרומיים ה': 6
הרשעים.

ומאת ישוע המשיח העד הנאמן, בכור המתים ועליוון למלכי הארץ. לאוהב אותנו אשר בךמו שחרר אותנו מחתנו חזון יוחנן א': 5

החיים במשיח – עיקר הישועה וממשותה

אבל אנחנו, אשר בני היום אנחנו, נהיה נא מפכים, נלבש את שריון האמונה והאהבה ונחכש כוכב את תקנות הישועה; כי אליהם לא יעננו לזעם, אלא לנחל ישועה עליידי אדוננו ישוע המשיח אשר מות בעדנו למען נחיה יחד אותו. בין שאנו ערים בין שאנו ישנים. האגרת הראשונה לתרולניקים ה': 8-10

החיים במשיח

הדרך פנימה

1. הנה לו למצאך הם שמו לכם לזכר וחקרו בינם לבין עצם מה פרוש לקום מן המתים. לוקס י"ט: 10

2. בקשנו בכל לבבך, כי הוא האדון אתם קוראים לי רבי ואדון; יפה אתם עושים, שבן אני הוא. יוחנן י"ג: 13

לכן ידע נא כל בית ישראל בברור, שאלהים שם לאדון
ולמשיח את ישוע זה אשר אתם צלבתם.

מעשי השלוחים כ'; 36

בקשו ויגתנו לכם. חפשו ותמצאו. דפקו וייפתח לכם. כי כל
ה המבקש מתקבל, והמתבקש מוצא, והמתדריך יפתח לו.
מתי ז'; 7, 8

3. שוב בתשובה ועזוב את חטאיך
השליכו מעלייכם את-כל-פצעיכם אשר פצעתם בהם ועשו לכם
לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל: כי לא אחפץ במוות
המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו: יחזקאל י"ח; 31, 32

השיב להם ישוע: האם מפני שהגלילאים הלא סבלו זאת
סבירים אתם שהם היו חוטאים גדולים יותר מכל אנשי
הגליל? לא! אומר אני לכם. אך אם לא מחררו בתשובה,
כלכם בארכיה דומה תאבדו. לוקס י"ג; 2, 3

אמר להם כיפא: שובו בתשובה והטבלו איש מכם בשם
ישוע המשיח לסלילת חטאיכם, ותקבלו את מתנת רוח הקודש;
מעשי השלוחים כ'; 38

4. האמן באדון ישוע המשיח בכל לבבך
ואם אתה מודה בכך שישוע הוא האדון ומאמין בלבך
שאלהים הקיימים אותו מן המתים — תrush. הרי בלבו מאמין
איש ויצדק, ובכפיו יודה ויושע. האגרת אל הרומיים י'; 9, 10

ובלי אמונה אי אפשר להיות רצוי לאלהים, כי כל הקרב אל אלהים צריך להאמין שהוא קים והוא נתן גמול לדורשו. האגרת אל העברים י"א: 6

אבל לכל אשר קיבלו אותו, המאמינים בשמו, נתן תקף להיות בניים לאללהים. יוחנן א': 12

5. צית לאדון ישוע המשיח
לهم זכות על עז החיים ויקנסו העירה דרך השערים.
חזה יוחנן כ"ב: 14

אל יתעה אתם איש בדברוי הבעל. בוגל הקברים הלו בא
עם אלהים על בני המרי. על כן אל תהיו שותפים להם.
האגרת אל האפסיים ה'; 6, 7

השיב לו ישוע: מי שאוהב אותי ישמר את דברי ואבי אהב
אותו; גם נבוא אליו ונשפן אצלך. יוחנן י"ד: 23

6. פזה את הנגעים על-ידייך
לכן אם תכיא את קרבנק אל המזבח ושם תזכיר כי לאחיך דבר
נגידך, עוזב את קרבנק שם לפניו המזבח ולך תחלה להתרצות
לאחיך ואחר כך בוא ובקרב את קרבנק. מתי ה'; 23, 24

עמד וכי אמר אל האדון: אדוני, הריני נתן את נחצית נכסיו

לעננים, ואם עשַׂקתי איש אָחֹזֵר לו ארבעתים. אמר לו ישוע: הִיּוּם קְיֻתָה מִשְׁוֹעָה לְבֵית הַזָה, כי בֶן־אָבָרָהָם גַם הוּא. לוקס י"ט: 8, 9

7. סלח לזרותך

וכאשר אתם עומדים בחתולה ויש לכם דבר נגיד מישחו — סלחו, כדי שגם אביכם שבשמיים יסלח לכם על חטאיכם. מרקוס י"א: 25

היו טובים איש לרעהו; היו מלאי רחמים וסלחו איש לרעהו כשם שאלהים סלח لكم במשיח. האגרת אל האפסים ד': 32

הדרך להلاה

1. עמוד בקשר מתמיד עם המשיח
הנני עומד ליד הדרת ודופק. איש כי ישמע את קולי ויפתח
את הדרת, אכנס אליו ואסעד אותו והוא אתי.
חוון יוחנן ג': 20

נאמן הוא אלהים אשר קרא אתכם לחברת בנו ישוע המשיח
האגרת הראשונה לקורינטים א': 9
אדוננו.

ערב ובקר וצעררים אשיכחה ואהמה וישמעו קולי: תהילים נ"ה: 18

2. הוודה בו לפני בני אדם
כל המודה כי ישוע הוא בן-האלים, אלהים שוכן בו והוא
באלים. האגרת הראשונה ליווחנן ד': 15

המודה בבן יש לו גם הקב"ה. האגרת הראשונה ליהוֹנָן ב' ; 23א'

כל מי שיראה כי לפניו בני אדם גם אני אודה בו
מתי י' ; 32

3. אך באור המשיח
ישוע הוסיף לדבר אליהם ואמר: אני אור הארץ. איש הארץ
אחרי לא יתהלך בחשך, אלא אור כתמים יהיה לו.
יהוֹנָן ח' ; 12

שהאלים אור הוא וכל חשך אין בו. אם נאמר שהתחברות
לנו אותו ונתחלך בחשך, דוכרי שקר אנחנו וAINנו מקימים את
האמת. אבל אם נתהלך באור, כמו שהוא באור, כי אז
התחברנו זה עם זה ונDEM ישוע המשיח בנו מטהר אותנו מכל
חטא. האגרת הראשונה ליהוֹנָן א'; 5ב-7

נקברנו אותו על-ידי טבילה למות כדי שנתחלך גם אנחנו
בחדים חדשים. כשם שהמשיח הוקם מן המתים על-ידי קבודו
האגרת אל הרומיים ר' ; 4
של הקב"ה;

אומר אני לכם: התהלך בדרך קורת ולא ת מלאו את פאות
הבשר; האגרת אל הגლטים ה' ; 16

4. היוזן מהלחם החי היורד מן השמיים
הшиб להם ישוע: אמן אמן אני אומר לכם, לא משה נתן לכם
את הלחם מן השמיים, אלא אבי נתן לכם את הלחם האמיתי

מן הַשָּׁמִים, כי לְחַם הָאֱלֹהִים הוּא הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמִים וּנוֹתֵן חַיִם
לְעוֹלָם. אָמְרוּ אֲלֵיו: אָדוֹן, פָּנָן נָא לְנוּ פָּמִיד אֶת הַלְּחֵם הַזֶּה.
אָמַר לָהֶם יִשְׁעָה: אַנְיָה הוּא לְחַם הַחַיִם. כֹּל הַבָּא אֲלֵי לֹא יַרְעֶב,
וְהַמְּאִין בַּי לֹא יַצְּמָא עוֹד. יוחנן ז': 35-32

אני הוא לְחַם הַחַיִם. אַכְּבָתֵיכֶם אָכְּלוּ אֶת הַפָּנִים בַּמִּדְבָּר וּמִתְהָ. זה
הוא הַלְּחֵם הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמִים כִּדי שִׁיאָכְּלוּ מִפְנֵנוּ וְלֹא יִמּוֹתָה.
אני הַלְּחֵם הַמִּי הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמִים. אם יִאָכֵל אִישׁ מִן הַלְּחֵם הַזֶּה
יִחְיֶה לְעוֹלָם. וְהַלְּחֵם אֲשֶׁר אָתָּנוּ בְּרִיהָו בָּשָׂרִי בְּعֵד חַיִו שֶׁל
הַעוֹלָם. הַתְּנַכְּחוּ הַיְהוּדִים זֶה עִם זֶה וְאָמְרוּ: אֵיךְ יִכּוֹל זֶה לְתִתְהַ
לְנוּ אֶת בָּשָׂרוֹ לְאָכֵל? אָמַר לָהֶם יִשְׁעָה: אַמְּן אַמְּן אַנְיָה אָמַר
לְכֶם, אָמַר לְאָכְּלָו אֶת בָּשָׂר בְּנֵי-הָאָדָם וְלֹא תִשְׁתַּחֲוו אֶת דָמָו,
אֵין לְכֶם חַיִים בְּקָרְבָּכֶם. הַאֲכֵל אֶת בָּשָׂרִי וְשׂוֹתָה אֶת דָמֵי יִשְׁלָׁו
לוּ חַיִי עַוְלָם וְאַנְיָה אֲקִים אֹתוֹ בַּיּוֹם הַאַחֲרוֹן. כִּי בָשָׂרִי הוּא
מְאָכֵל אַמְתִי וְדָמֵי הוּא מִשְׁקָה אַמְתִי. הַאֲכֵל אֶת בָּשָׂרִי וְשׂוֹתָה
אֶת דָמֵי שֹׁוכֵן בַּי וְאַנְיָה בּוּ. כְּמוֹ שַׁהְאָב הַחַי שָׁלַח אָוֹתִי וְאַנְיָה חַי
בְּגַלְל הָאָב, גַּם הַאֲכֵל אָוֹתִי אָף הוּא יִחְיֶה בְּגַלְלֵי. זֶהוּ הַלְּחֵם
אֲשֶׁר יִרְדֶּد מִן הַשָּׁמִים, לֹא כְּמוֹ שָׁאָכְּלוּ הָאָבוֹת וּמִתְהָ. הַאֲכֵל אֶת
הַלְּחֵם הַזֶּה יִחְיֶה לְעוֹלָם. אֶת הַדְּבָרִים הַאֲלֵה אָמַר בְּבֵית הַכְּנִסֶּת
כִּאָשֶׁר לִמְדָר בְּכֶפֶר נְחוֹם. רַבִּים מַתְלִמְדִיו שְׁשָׁמָעוּ זֹאת אָמְרוּ:
קָשָׁה הַדְּבָר הַזֶּה; מַיְּכֹל לְשֹׁמְעַ אֹתוֹ? יִשְׁעָה יַדָּע בְּלִבּוּ
שְׁתַלְמִידִיו רֹוטְנִים עַל זֹאת וּלְפִיכְךָ אָמַר לָהֶם: הַאָם זֶה מַכְשִׁיל
אֶתְכֶם? וּמָה אָמַר תְּרָאוּ אֶת בְּנֵי-הָאָדָם עַוְלָה אֶל אֲשֶׁר הָיָה שֶׁ

בראשונה? הרות היא המתחה; הבהיר אין מועל כלום. הדרברים שדברתי אליכם רותם הם ווחים. יוחנן ר' 48-63
אתם חוקרים את הפתוחבים, כי אתם חושבים שכם יש לכם
חיי עולם. הם המעידים עלי. יוחנן ה' 39

5. העד על המשיח בפני האחרים
אבל תקבלו כח בכוא עליכם רות מקדש ותהי עדי זה
בירושלים והן בכל יהודה ושומרון, עד קצה הארץ.
מעשי השליחים א' 8
לכו ותתיצבו במקדש ודברו אל העם את כל דברי התחי
האללה. מעשי השליחים ה' 20

6. עבדו אותו ללא תנאים ולא סייג
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ואהבת את יהוה אלהיך
בכל-לבך ובכל-נפשך ובכל-נפשך: דברים ו' 4, 5
אבל הדרברים שהיו יתרון בעני, אותם חשבתי להפסד בגין
המשיח; ולא עוד אלא שאני חשב את הכל להפסד בגין
היתרון לדעת את המשיח ישוע אדוני, אשר למען הפסדתי
את כל הדרברים: ואני חושבם לפסלת בשאייפות להרויים את
האגרת אל הפיליפיים ג' 7, 8
המשיח

7. הלו אותו בכל מעשיו הנפלאים
לכן בכל עת נקריבה בתוכו זבח תזה לאלהים, כלומר, פרי
שפטים המודות לשמו. האגרת אל העברים י'ג' 15

פרי החיות במשיח

לעמת זאת, פרי הרוח הוא אהבה, שמחה, שלום, ארך רוח,
נדיבות, טוב לב, נאמנות, ענוה, רסון עצמי – על מדות
פalsa אין תורה חלקה. אגרת אל הגלטים ה'; 23, 22.

וכיון שטהרתם את נפשותיכם בצדיכם לאמת והגעתם אליו
אחונה שאין בה חנפה, אהבו זה את זה בכל לבבכם ומארכם;
שהרי נולדתם מחדש לא מזער נשחת כי אם מבלה נשחת,
בדבר אליהם חי וקיים. האגרת הראשונה לפטרוס א; 23, 22.

אבל כעת אני בא אליך ודברים אלה אני אומר בעולם כדי
שתשלם שמחתי בקרבתם. יוחנן י"ז; 13

שלום אני משאיר לכם. את שלומי אני נתן لكم: לא כדרך
שהעולם נתן אני נתן לכם. אל נא יחת לבבכם ועל יירא.
יוחנן י"ד; 27

ז. העם הנבחר לישועה

הישועה מהחטא הובטחה לישראל, העם הנבחר
ישראל נושא ביהזה תשועת עולמיים לא-תבשו ולא-תכלמו עד –
עשיה מ"ה; 17
עלמי עד:

הנה ימים באים נאם יהוה וברתי את-בית ישראל ואת-בית
יהודה ברית חדשה: לא כברית אשר ברתי את-אבותם ביום

הַחֲזִיקִי בְּיָדֵם לְהֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־הַמֶּה הָפְרוּ אֶת־
בְּרִיתִי וְאָנֹכִי בְּעַלְתִּי בָּם נָאַמְּדִיהוּה: כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אָכְרָתִי
אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרִי הַיָּמִים הָהֶם נָאַמְּדִיהוּה נָתָתִי אֶת־תּוֹרָתִי
בְּקָרְבֵּם וְעַל־לֵבֵם אֲכַתְּבָנָה וְהִנִּיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהַמֶּה יְהִי־לְיָדֵיכֶם
לְעַם: וְלֹא יָלַמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת־גָּדוֹעַ וְאִישׁ אֶת־אָחִיו לְאִמְرָרְךָ דָּעָוָה
אֶת־יְהֹוָה כִּי כָּוֹלָם יָדַעַתְּ אָתָּה לְמִקְטָנָם וְעַד־גָּדוֹלָם נָאַמְּדִיהוּה כִּי
אֲסֶלֶח לְעַנְּם וְלִחְטָאתָם לֹא אָזְכָּר־עוֹד: יְרֻמִּיה ל"א; 31-34

ישראל המוקמת מחדש לכל יחס אישי עם ה' למען שם קדשו

לֹכֶן אָמַר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל פֶּה אָמַר אֱלֹהִי יְהֹוָה לֹא לְמַעַנְכֶם אָנֹכִי עֲשָׂה
בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אַמְּדִיל־שְׁמָךְ קָדְשִׁי אֲשֶׁר חַלְלָתֶם בְּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בְּאַתֶּם
שְׁמָךְ: וְקִדְשַׁתִּי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְּחֻלָּל בְּגּוֹיִם אֲשֶׁר חַלְלָתֶם בְּתוֹךְכֶם
וַיַּדְעָו הָגּוֹיִם כִּי־אָנֹכִי יְהֹוָה נָאַם אֱלֹהִי יְהֹוָה בְּהַקְדְּשִׁי בְּכֶם לְעֵינֵיכֶם:
וְלִקְחָתִי אֶתֶּם מִן־הָגּוֹיִם וְקִבְצָתִי אֶתֶּם מִכָּל־הָאָרֶצֶת וְהַבָּאֵתי
אֶתֶּם אֶל־אֶדְמָתֶכם: וּנְרַקְבָּתִי עַלְיָכֶם מִמְּטֹהָרִים וּטְהָרָתֶם מִפְלָל
טָמֵאותֶיכֶם וּמִכָּל־גָּלוּלֶיכֶם אֶטְהָר אֶתֶּם: וְנָתָתִי לְכֶם לְבָבָד
וּרְוחַם חֲדָשָׁה אֶתֶּן בְּקָרְבָּכֶם וְהַסְּרִתִּי אֶת־לִבְבֵךְ הַאֲבָן מִבְּשָׁרֶיכֶם וְנָתָתִי
לְכֶם לְבָב בָּשָׂר: וְאֶת־רִיחִי אֶתֶּן בְּקָרְבָּכֶם וְעָשֵׂתִי אֶת אֲשֶׁר־בְּחַקֵּי
תְּלִיכָּו וּמִשְׁפְּטָיו תִּשְׁמְרוּ וְעָשֵׂתֶם: וְיִשְׁבַּתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתָתִי
לְאַבְתָּיכֶם וְהִיְתֶם לֵי לְעַם וְאָנֹכִי אֲהֵינוּה לְכֶם לְאֱלֹהִים: וְהַשְׁעַטִּי
אֶתֶּם מִכָּל טָמֵאותֶיכֶם וּקְרָאתִי אֶל־תְּדָן וְהַרְבִּיתִי אֶתֶּן וְלֹא־אֶתֶּן

עלייכם רעב: והרביתי את-פְּרִי הָעֵץ וַתְּנוּבָת הַשְׁדָה לְמַעַן אֲשֶׁר
 לא-תִּקְחֹו עוֹד חַרְפָת רָעֵב בָּנוּים: אַכְרָתָם אֶת-דֶּרֶכֶיכם הַרְעִים
 וּמַעַלְלִיכֶם אֲשֶׁר לְאֶ-טוּבִים וַיְקַטֵּתֶם בְּפָנֵיכֶם עַל עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְעַל-
 תֹּועֲבָתֵיכֶם: לֹא לְמַעַנְכֶם אַנְיָעָשָׂה נָאָם אֱלֹהִי יְהוָה יְדֻעַ לְכֶם
 בְּזֶשֶׁוּ וְהַפְּלִמוּ מַדְרֶכֶיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל: כִּי אָמַר אֱלֹהִי יְהוָה בַּיּוֹם
 טָהָרִי אֶתְכֶם מִפֶּלֶעָנּוֹתֵיכֶם וְהַוְשִׁבָּתִי אֶת-הָעָרִים וְגַבְנוּ הַחֲרֹבּוֹת:
 וְהָאָרֶץ הַנְּשָׁמָה תַּעֲבֹד תְּחִתְךָ שְׁמָמָה לְעַזְנֵי כָּל-עָזָב:
 וְאָמַרוּ הָאָרֶץ הַלֹּו הַנְּשָׁמָה הַיְתָה כָּנְעָן וְהָעָרִים הַחֲרֹבּוֹת
 וְהַנְּשָׁמֹות וְהַנְּהָרָסּוֹת בְּצָרוֹת יָשָׁבוּ: וַיְדַעַו הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יְשָׁאָרוּ
 סְבִיבּוֹתֵיכֶם כִּי אַנְיָה יְהוָה בְּנִינִי הַנְּהָרָסּוֹת נִטְעָתִי הַנְּשָׁמָה אַנְיָה יְהוָה
 יְחִזְקָאֵל ל'ו; 37-22 דָבָרִי וְעִשְׁתִי:

קְהִלָּתָה הַמָּשִׁיחָה גַם הִיא עִם נְבָחָר לִישׁוּעָה

וְהָאָדוֹן הַוְסִיף עַלְيָהֶם יוֹם יוֹם אֶת הַנּוֹשָׁעים.
 מעשי הַשְׁלִיחִים ב': 47ב'

וְאֵת הַכָּל שֶׁת תַּחַת רַגְלֵיו וּנְמַנֵּן אָתוֹ לִקְהָלה לְרֹאשׁ עַל כָּל
 וְהִיא גּוֹפוֹ, מַלְוָאוֹ שֶׁל הַמְמֻלָּא אֶת הַכָּל בְּכָל.
 האגרת אל האפסים א': 22-23

הָאָנָשִׁים, אֲהָבוּ אֶת נְשִׁיכֶם כְּשֶׁם שְׁגָם הַמָּשִׁיחָה אֲהָבָת פִּקְהָלה
 וּמְסַרָּת עַצְמוֹ בְּעֵדָה כִּדְיַי לְקַדְשָׁה וְלַטְהָרָה עַל-יִדִי רְחִיצָת
 מִים, בְּהַצְהָרָה,* לְמַעַן יַעֲמִיד לִפְנֵיו אֶת פִּקְהָלה כַּשְׁהִיא
 מִפְּאָרָת בְּכָבֹוד, לֹא כַּתְם וְקַמְתָּ וְכַדּוֹמָה, לְמַעַן תְּהִיה קְדוֹשָׁה
 וְלֹא דָפִי. האגרת אל האפסים ה': 25-27

קהילת המשיח וישראל החזרת בתשובה תמצאה בשמיים

אחרי כן רأיתי והנה המון רב, אשר לא יכול איש למןתו, מכל האמות והשכטים והעמים והלשונות – עומדים לפני הפסא ולפני השה כשהם לבושים גלימות לבנות וכפות תמים בידיהם, וקוראים בקול גדול: הישועה לאלהינו היושב על חzon יוחנן ז' 9, 10 הפסא ולשה.

הישועה היא עבר היהודי והגוי כאחד
איןני בוש בברשות המשיח, שהרי היא פח האלים להושיע את כל מי שמאמין, את היהודי בראשונה וגם את הלא-יהודי.
האגרת אל הרומים א' 16

כל המאמין כי ישוע הוא המשיח, נולד מאלים. וכל אהוב את המולד אהוב גם את מי שנולד ממנו.
האגרת הראשונה ליווחנן ה' 1

הן הופיע חסד האלים לישועה כל בני אדם.
האגרת אל טיטוס ב' 11

**ביאתו הראשונה של המשיח לא נועדה לספק
ישועה בלבד, כי אם גם לייסד את הקהילה**
אני באתי כדי שיהיו להם חיים ובשفع שיהיו להם
יווחנן י' 10ב'

וגם אני אומר לך כי אתה כיפה* ועל הצור בה אבנה את
קהלתי ושעריו שאול לא יגברו עליך. מתי ט"ז; 8וכ'

עתיד המשיח לשוב ולקחת את קהילתו אליו,
לשפט עולם החטא, להשיב אליו את עם ישראל
בתשובה ולמשול בעולם כלו מכס דוד שבירושלים,
היא ציון

לקיחת הקהילה, המורכבת ממאמינים אמיתיים
ישוע זה אשר נשא מעליכם השמיימה — בוא יבוא באותו
אפן שראיהם אותו עולה לשמים. מעשי השליחים א', 11ב'
אני הולך לךין לכם מקום ? ואם אלך ואכין לכם מקום,
אשוב ואקח אתכם אליו למען תקיי גם אתם באשר אני שם.
יוחנן י'ד ; 2ב. 3

לשפט את עולם החטא

ולתת לכם, הנרדרפים, רוחה יחד עמננו, כאשר יתרגלה האדון
ישוע מן השמים עם מלאכי עוז באש להבה, להשיב נקים
לאלה שאינם יודעים את האלים ולאלה שאינם נשמעים
לבשורות אדוננו ישוע. הלו יטול עליהם ענש של אבדון עולם
מלפני האדון ומהדר עוז, כשיבוא ביום ההוא להכבר בקדושיו
וליהיות נערץ בין כל המאמינים; והרי אתם האמנתם
האגרת השניה לחסלאניים א': 7-10

למשול בעולם מירושלים

והיה ביום ההוא יצאו מים-חאים מירושלים...

והיה יהיה למלך על-כל-הארץ ביום ההוא יהיה יהיה אחד ושםו
אחד :

זכריה י'ד ; 8, 9, 11ב'

... וישבה ירושלים לבטה:

להשיב את עם ישראל בתשובה

הנה יום בא ליהוה וחלק שליך בקרבה: ואספתי את-כל-הגוים אל-ירושלים למלחמה ונלחם העיר ונשפי הרים והנשים תשגלו וה יצא חצי העיר בעולה ויתר העם לא יברת מנז-העיר: ויצא יהוה ונלחם בימים בהם כיום הלחמו ביום קרב: ועמדו רגליו ביום-ההוא על-הר הרים אשר על-פני ירושלים מקדם ובבקע הר הרים מחזיו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומוש חצי זכריה י"ד; 1-4
הר צפונה וחציו נגבה:

משא דבר-יהוה על-ישראל נאם-יהוה נתה שמים ויסד ארץ ויצר רוח-אדם בקרבו: הנה אני שם את-ירושלים סף-רעל לכל-הימים סביב וגם על-יהודה יהיה במצור על-ירושלים: והוא ביום-ההוא אשים את-ירושלים אבן מעטה לכל-הימים כל-עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עלייה כל גוii הארץ: ביום ההוא נאם-יהוה אכה כל-טוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל-בית יהודה אפקח את-עיני וכל סוס הימים אכה בעורן: ואמרו אל-פי יהודה בלבם אמזה לי ישבי ירושלים ביהוה צבאות אל-היהם: ביום ההוא אשים את-אל-פי יהודה ככior אש בעצים וככלפיד אש בעמר וacak לו על-זמן ועל-שמואל את-כל-הימים סביב ישבה ירושלים עוד תחתה בירושלם: והושע יהוה את-אהלי יהודה בראשנה למען לא-תגדל תפארת בית-דנoid ותפארת ישוב ירושלים על-יהודה: ביום ההוא יגgn יהוה بعد ישב ירושלים והיה

הנִכְשֵׁל בָּהֶם בַיּוֹם הַהוּא כְּדוֹיד וּבֵית דָוִיד כְּאֶלְהִים כְּמַלְאָךְ יְהוָה לְפָנָיהם : וְהִיא בַיּוֹם הַהוּא אָבְקָשׁ לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-הַנוּם הַבָּאים עַל-יְרוֹשָׁלָם : וְשִׁפְכָתִי עַל-בֵּית דָוִיד וְעַל יוֹשֵׁב יְרוֹשָׁלָם רֹתֶח וַתְּחִנּוּם וְהַבִּיטוּ אֲלֵי אֶת אַשְׁר-דִּקְרָנוּ וְסַפְדוּ עַלְיוֹ כְּמַסְפֵד עַל-הַיחִיד וְהַמֶּר עַלְיוֹ כְּהַמֶּר עַל-הַבָּכָר : בַיּוֹם הַהוּא יָגַד הַמַּסְפֵד בַיְרוֹשָׁלָם כְּמַסְפֵד הַדְּרָמָן בְּבִקְעַת מַגְדָוֹן : וְסַפְדָה הָאָרֶץ מִשְׁפָחוֹת מִשְׁפָחוֹת לְבָד מִשְׁפָחת בֵּית-דָוִיד לְבָד וַנְשִׁיחָם לְבָד מִשְׁפָחת בֵּית-נָתָן לְבָד וַנְשִׁיחָם לְבָד : מִשְׁפָחת בֵּית-דָלוֹי לְבָד וַנְשִׁיחָם לְבָד מִשְׁפָחת הַשְׂמִיעִי לְבָד וַנְשִׁיחָם לְבָד : כָל הַמִּשְׁפָחוֹת הַנְּשָׁארֹת מִשְׁפָחת מִשְׁפָחת לְבָד וַנְשִׁיחָם לְבָד : זכריה י"ב 2-4

(ר) גם צפניה ג' 8, 9)

בַיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה מָקוֹר נִפְתָח לְבֵית דָוִיד וּלְיִשְׂרָאֵל יְרוֹשָׁלָם לְחַטָאת וּלְנִדְחָה :

זֶה יְהִי בְּכָל-הָאָרֶץ נָאָמֵד-יְהֹוָה פִּידְשָׁנִים בָּה יִפְרְתָו יָגֻעוּ וְהַשְׁלִשִית יוּתַר בָּה : וְהַבָּאָתִי אֶת-הַשְׁלִשִית בָּאָשׁ וְצַרְפָתִים כָּצָרָף אֶת-הַכְּסָף וּבְחַנְתִים כְּבָחֵן אֶת-הַזָּהָב הַוָּא יִקְרָא בְשָׁמֵי וְאָנִי אָעֵנָה אֶתְוָא מְרָתִי עַמִּי הוּא וְהָוָא יֹאמֶר יְהֹוָה אֱלֹהִי :

עת צרה ליעקב

וְאֶלְהָה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶר יְהֹוָה אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל וְאֱלֹהִים יְהוָה : כִּי-כֵה אָמַר יְהֹוָה קׂוֹל חֶרְדָה שְׁמַעַנוּ פְּחַד וְאֵין שְׁלוֹם : שָׁאַל-זְנָא וַיַּרְא אֶם-יַיִלְד זָכָר מְדוֹעַ רָאָתִי כָּל-גָּבָר יָדָיו עַל-חֶלְצֵיו כִּי-וְלִדָה

וְנַהֲפֹכוּ כָּל־פְּנִים לִירְקֹן: הָיָי כִּי גָּדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאַז כִּמְהוּ
וְעַת־צָרָה הִיא לִיעַקְבָּר וּמִפְנֶה יוּשָׁע: וְקַהַה בַּיּוֹם הַהוּא נָאָם יְהֻדָּה
צְבָאות אֲשֶׁר עַלְוֹ מַעַל צְוֹאָרָךְ וּמוֹסְרוֹתִיךְ אֲנַתָּק וְלֹא־יַעֲבֹדוּ בָּךְ
עוֹד זָרִים: וְעַבְדוּ אֶת יְהֻדָּה אֱלֹהֵיכֶם וְאֶת דָּוד מֶלֶךְ אֲשֶׁר אָקִים
לָכֶם: וְאַתָּה אֶל־תִּרְאָ עֲבָדִי יַעֲקֹב נָאָמֵן־יְהֻדָּה וְאֶל־תַּחַת יִשְׂרָאֵל
כִּי הַנּוּ מַושִׁיעַךְ מַרְחֹק וְאַתְּ זָרָעַךְ מִארְצָ שְׁבִים וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט
וְשָׁאנָן וְאַינְן מַחְרִיד: פִּיד־אַתָּה אָנָּי נָאָמֵן־יְהֻדָּה לְהַשִּׁיעָךְ כִּי אֲעַשָּׂה
כָּלָה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הַפְּצֹוֹתִיךְ שֵׁם אַךְ אַתָּה לֹא־אֲעַשָּׂה כָּלָה
וְיִסְרָאֵל לְמִשְׁפְּט וְנִקְהָה לֹא אֲנַקְךָ:

ירמיה ל: 4-11

האדון יבוא לציון

ביום ההוא נאמ-יהוה אספה הצלעה והנתקחה אקבצתה ואשר הרעתי: ושםתי את-הצלעה לשארית והנה לאה לנו עצום ומלה יהוה עליהם בהר ציון מעטה ועד עולם: מיכה דז, 6-7

ויהי דבר-יהוה צבאות לומר: פה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה: פה אמר יהוה שפט אל-ציון ושכنت בתוכה ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש: זכריה חז, 2, 3

בימים ההפחה ובעת היה נאם-יהוה יבא בני-ישראל הפה ובני-יהודה יתחו קלוך ובעו יילכו ואת-יהוה אליהם יבקשו: ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלו אל-יהוה ברית עולם לא תשכח: ירמיה נז, 4, 5

בני בת-ציון קריעו ישראל שמי ועליי בכל-לב בת ירושלים: הסיר יהוה משפטיך פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרובך לא-תיראי רע עוד. ביום ההוא יאמר לירושלים אל-תיראי ציון אל-ירושה יגידך. צפניה ג', 14-16

כל המוראות מהברית החדשה לקורות
מהתרגומים משנת 1976, © החברה לכתבי
הקדש, ירושלים.

Published in numerous languages as God supplies funds in answer to prayer. If you would like more copies for prayerful distribution, write in English. Specify which language(s) you need and how many booklets.

W. M. Press, PO Box 120, New Paris, IN 46553-0120 USA

Read booklets online or by App
www.wmp-readonline.org
www.wmpress.org